

KMETOVALEC.

Glasilo c. kr. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 gld. na leto. Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

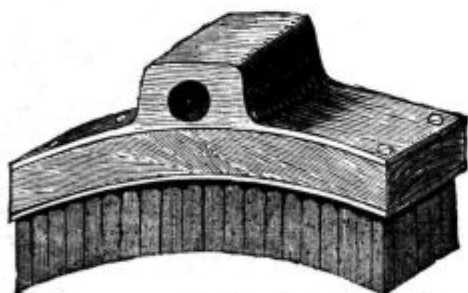
Štev. 8.

V Ljubljani, 15. junija 1884.

Leto I.

Čistite sadna drevesa!

Mimo snaženja sadnega drevja je čiščenje debel in vej mahu, lišajav in uže odmrle lubadi najpoglavitejše in neogibno potrebno delo sadjerejčeve. Lišaj namreč ne odvzame samo drevesu tako potrebnega sokú, temveč v njem, kakor tudi v mahu in v uže odmrli lubadi napravljajo mrčesi svoje zalege. Toliko potrebneje je tedaj čistiti drevesa teh pritepkov, ki je le grdijo. V to porablja se različnih orodij, posebno tako zvanih drevesnih strgulj. Toda tu je treba posebno paziti, ker se s strguljo lahko rani lubad ali še nov les, kar pa lahko prouzroči, da se drevo ali popolno posuši ali vsaj zbolí. Kakor vse, tako so tudi orodja za čiščenje dreves napredovala. Mesto prej omenjenih strgulj uporabljajo se sedaj vedno bolj krtače iz jeklene žice (Stahldraht-Obstbaum-Rinden-Bürsten), s kojimi se drevje čisti ne samo čedneje, ložje in hitreje, temveč tudi veliko varneje. Take krtače, kakor so tu upodobljene, dobijo se pri „Land- und forstwirtschaftliches Verkehrsbureau in Wien, III.“

Podoba 1

Krtača (pod. 1.) služi v čiščenje starih dreves. S prekljo, kojo se pritrdi v uho, dosežejo se tudi najvišji deli drevesa. Cena 1 gold. 80 kr.

Podoba 2.

Pod. 2. kaže nam malo zakrivljeno krtačo z ročcem, rabi se posebno za mlada drevesa. Ker se pa iz-

delavajo krtače te baže tudi brez ročajev, tako, da se na daljše droge lahko pritrdijo, služijo v čiščenje lubadi tudi pri uže starejšem in višjem drevju.

Podoba 3.

Podoba 4.

Krtači (pod. 3. in 4.) ste klinasto ošpičeni, tako da se tudi lahko koti, ki je delajo veje, osnažijo mahú in lišajev. Cena krtačam pod. 2, 3 in 4 je od 75 kr. do 1 gold.

Sadimo sadno drevje pravilno na stalno mesto!

Spisal M. Rant.

Ko je bilo drevo raz svoje mesto odstranjeno, sklenila bila sva z bratom prec ravno na to mesto drugo novo drevesce, in sicer hruško, posaditi. Najpreje bila sva odkopala in izsekala vse napotne korenine starega jabolka z parobkom vred. Zemlja bila je jako rahla in črna na tem mestu, kjer bilo je celo osredje jabolčnega debela uže popolno sprstenelo. Odbrala sva izmed prejšnjega leta požlahnjenih drevesec najlepšo in najkrepkejšo hruško „sladčico“, katero sva prav pošteno na imenovano mesto bila posadila. Drevesce bilo se je tudi prav lepo prijelo, toda raste pa prav kumrno, švigljasto in je še sedaj v vsih svojih delih jako šibko. Dasiravno je dosedaj uže skoraj eno celo šestinko svoje normalne starosti preživel, vendar ni še prav nobenega cveta nastavilo, še manj pa kak sadek obrodilo. Opomniti mi je le še, da je to hruševa vrsta, katera v naših krajih (na mojem rojstnem domu) v dobri in spočiti zemlji kaj rada in obilno rodi. In takih dokazov ima skoraj vsak domači sadjerejec samouk na svojem zem-

ljišči več ali manj; le nekoliko naj se v svojo preteklo prakso nazaj ozre, pa je bode brez vse težave zasledil, kar mu bode ob enem tudi več ali manj vzroke o nerodovitnosti in šibki rasti nekaterih njegovih sadanjih sadnih dreves odkrilo.

Ob nasadu sadnega drevesa na njegovo stalno mesto mora se pred vsem v sredo jame primeren, zadosta močen in pripraven kol za podporo in opcro (drevescu) trdno in naravnost po konci prirediti. Spodnji konec kola, kar se ga v zemljo zabije in tudi še dalje gori za dobro pēd nad zemljo mora se zavoljo večje trpežnosti dobro osmoditi ali opaliti.

Tak kol pa ne sme nikdar preko drevesnega debla med veje, ali pa tudi le tikoma do taistih na kviško moleti; to pa zato ne, da se med guganjem drevesnega vrha po vetrovih lubad od njegovih vej ob kol ne odrgne. Kol naj bode toraj na visokost za 1—2 decimetra krajši, nego je drevesno deblo. Ko je bil primerni kol tako v jamo prirejen, paziti nam je pri nasadu drevesa, da je posadimo na nasprotno stran kola, od katere navadno najmočnejši vetrovi prihajajo. To velja posebnost o krajih, kakoršen je naše Notranjsko, kjer ob gotovih časih burja hudo in neusmiljeno razsaja. V drugih, oзраčno bolj mirnih krajih se nam je pa v tem obziru nekoliko drugačnega pravila držati, kar spodaj omenim.

Nasad sam izvršuje naj se pa, ako le mogoče, po dveh osebah tako-le: Prva oseba naj z lopato ruševino, katera se je bila pri izkopavanju jame na posebni kup zložila, dobro razseče in drobno razkosa; iz te razdrobljene ruševine, ali pa iz rodovitne zemlje, katera bila je pri izkopavanju jame na drugi posebni kup izmetana, naj se ob kolu v jami priredi zložni in zadosta visok hribček, na katerega se potem drevesce postavi. Med tem, ko prva oseba jamo prireja, naj druga oseba drevesce za nasad pravilno obreže. Rēz vrši se na koreninah in v vrhu. Prirežejo naj se vse poškodovane in nepravilno rasteče korenike v nekoliko poševni meri od spodaj na vzgor /, nikdar pa ne v nasprotni \ meri, a vse bolne naj se pa popolno odstranijo. Ravno tako morajo se tudi posamezni poganjki v drevesnem vencu za eno tretjino prikrajšati; ta rēz naj se vselej izvrši nad krepkim lesnim popkom, kateri na zvonaj moli, da se tako drevesni vrh na vse strani na vun lepo razvija in razrašča. Ako bi se pri tej rēzi popki na znotraj puščali, razraščal bi se drevesni vrh le bolj in naravno v gosti grm. Tudi ta rēz mora se gladko v nekoliko poševni meri izvesti. Dalje se mora iz drevesnega vrha tudi vse drugo nepotrebno popolno, gladko in pravilno odstraniti. Veje in vejice ne smejo se nikjer križati in druga ob drugo drgniti se.

Ko sta tako obe osebi vsaka svoje prvotno delo v jami in na drevesu izvršili, položi se čez jamo ob kolu v ravni legi zadosta dolga ravna preklja ali pa še bolj vžagani remelj. Potem vzame druga oseba drevesce, ga ob kolu v jamo tako postavi, da pride koreninski vrat tikoma ob zgornjem lici preko jame položenega remeljna; prva oseba pa prične drevesne korenine z dobro in rodovitno zemljo drugega kupa varno in skrbno tako zasipati, da med taistimi prav nobene praznega prostorčka ne ostane. Kjer se to z lopato samo izvršiti ne dá, naj se z rokami pravilno izvede in nadomesti. Oseba, katera drevesce pridržuje, naj je med tem opravičeno večkrat malo gori in doli varno potrese, da se zemlja ob koreninah bolje vsede. Ko so bile korenine enkrat z dobro in rodovitno zemljo na vse strani zasute in zadlane, naj se rahlo in na lahko okolo drevesa zemlja pohodi, ne pa v pomenu besede „poteptá“, kar je še dandanes pri domačih sad-

jerejih le pregoštna slaba navada, to je, da ravno posajeno drevesce tako rekoč „oplešejo“ in zateptajo.

S tem, da se zemlja okolo ravno posajenega drevesca na rahlo pohodi, vsede se taisto ž njo vred toliko, da pride koreninski vrat v ravno mer s spodnjim licem preko jame položenega remeljna, ali z licem zemelnega površja. Potem zasuje se še ostala jama okolo drevesa z ono prstjo, katera bila se je pri izkopavanju taiste (jame) na tretji kup nametala. Ta zemlja nagrebe in nasuje naj se tako, da okolo koreninega vratu nareja skledi podobno vdrtno ali, kakor pravimo, „šipo“.

Ko je enkrat ravno opisana manipulacija dovršeno-izgotovljena, naj se drevesce, ako le mogoče, še dobro zalije, da se zemlja okolo korenin dobro vleže in pošteno vsede. Potem naj se drevesce h kolu rahlo priveže, da se zamore še zemlja, ako bi se utegnila še kaj vsedati, ž njo vred tudi samo pomikati; ker pretrdo privezano bi z nadkoreninsko zemljo na kolu tako rekoč obviselo in bi spodaj pod koreninami prazni prostori nastali, kar vse skupaj bilo bi za drevesce in domačega sadjereja gotovo prav slabih nasledkov. Kot priveza služi najbolje zadosta dolgi enoletni, ne predebeli srobot, kateri naj se okolo kola in drevesca, motaje med obema, večkrat v podobi osmice (∞) priredi in ovije. Na onem mestu, kjer se priveza okolo drevesnega debla vije, naj se pod-njo priredi ne predebela plast mehkega in vlažnega mahu, da tako drevesni lubad prehude pretiske ne trpi. Taka izsrota pravilno prirejena priveza je jako trpežna; ni je treba vedno popravljati; traja po tri leta. Kedar pa za priveze srobot nimamo, moremo ga nadomestiti tudi z dobro povitimi in zadosta dolgimi slamnatimi „prevesli“ (poresli); take priveze moramo pa vsako leto obnoviti, ker slama navadno uže v enem letu popolno preprhne. Kjer je oзраčno navadno bolj mirno, naj se drevesce na solčnih pohribnih višinah na senčno, a v ravninah in pa naproti jugu ležečih višinah pa na solčno stran kola po povedanem načinu na stalno mesto posadi. (Konec prih.)

Razjasnilne opombe vladine k načrtu postave o dedinskih naredbah pri kmetijskih domačijah srednje velikosti.

Ako se pomisli, da rane, prizadete kmetijskemu stanu, veliko bolj motijo život državne družbe, kakor pri vsakem drugem stanu, zato preti ravno iz prezadolženja kmetij največja nevarnost za državo, in to je napotilo vlado, kolikor moč poiskati vzrokov zadolženja pri kmetijskem ljudstvu, in to tem bolj, ker se je v petletji 1877—1881. stan dolgov mestnega posestva uže zmanjšal za 27,288.954 gold., pri tem pa se je se ve da tudi nad 48 milijonov zbrisalo, ker zastavljena posestva niso zadostovala s svojo vrednostjo pri prodaji. Gotovo je, da je cela vrsta vnanjih, od razmer zemljiškega posestva neodvisnih vzrokov v tej dobi pripomogla k zadolženju. Tako je omeniti: raščeečo breme javnih davkov za državo, deželo, okraj in občino (zemljiški davek ostal je skoraj nespremenjen, priklade na-nj pa so se povečšale od leta 1862. od 13.277.342 gold. na 24.949.590 gold., toraj za več kot 11½ milijonov ali 87.9 %, hišno-razredni davek zrastel je v tej dobi od 4.811.532 gold. na 6.657.764 gold., priklade na ta davek pa od 1.871.071 gold. na 4.676.124 gold., to je, za 2,805.053 gold. ali za 149.9 %), — dalje pogrešale so se primerne naprave in združene organizacije za osebni kredit in prodajo kmetijskih pridelkov, kar je bilo tem

bolj potrebno, ker je sicer oderuštvo v vsakovrstni obliki dostikrat ostalo edino pribežališče za kmetovalca, kateremu je bilo nujno denarja treba. — Dalje se je ozirati na veliko tekmovanje (konkurenco) na vseh poljih kmetijskega pridelovanja, katero izvažanje zadržuje, in katero sega do nazadovanja kmetijskih obrtnij, žganjarij, pivarn itd. Dalje se tudi ne bode dalo tajiti, da se tudi kmetijskemu stanu enako z drugim prebivalstvom ni posrečilo, ustaviti se potratu, katera presega njegove moči, in da se hoče tukaj kakor drugod potrebam, katere nimajo nikakoršnega pametnega opravičenja.

Natanko se sicer ne dá trditi, v koliko je zadolžil ta in koliko ta vzrok nazadek kmetijskega stanu, vendar pa je nekaj podatkov, ki o tem dajo nekaj pojasnila.

Sledeče tabele kažejo spremembe v posestvi in obremenjenosti s tem zvezane, tako tudi vrednost dotičnih posestev in konečno odstotek vrednosti, katerega zahteva zadolženje.

Tabela IV.

Premembe posesti vsled smrti.

Leto	Število	Vrednost	Novo obremenjenje po deležih in volilih	% novega obremenjenja od vrednosti
1872	37.052	56,604.649	15,581.082	27.5
1873	37.088	59,839.853	17,663.596	29.5
1874	38.466	60,283.942	18,373.919	30.5
1875	35.939	60,668.605	19,026.153	31.3
1876	35.224	60,444.042	18,678.346	30.9
1877	36.445	61,123.403	19,099.698	31.2
1878	36.718	60,631.601	19,331.171	31.9
1879	37.874	64,255.295	20,131.049	31.3
1880	39.483	69,041.178	19,953.147	28.8
1881	38.920	64,223.979	18,881.171	29.3
Skupaj	373.209	617,116.547	186,719.332	—
Počez	37.321	61,711.655	18,671.933	30.2

Iz te tabele videti je, da se njene številke le za malo spreminjajo, ker je ravno smrt, ki provzročuje spremembe in postavu, katera določuje sodečim pripadajoče svote deležev; iz teh števil je dalje videti, da se z zavarovanjem deležev, ki poprek znašajo po 18 milijonov, obremenuje poprek tretjina vrednosti dotičnih zemljišč. (Dalje pril.)

O državnem gozdnem nadzorstvu in gozdovanju Krasa na Kranjskem.

Na južno-vzhodni meji naše države se razprostirajo obširne kraške planjave, in sicer od ene strani od Postojine proti Vipavi in Tominu, od druge strani proti Št. Petru, Pulju in Reki do morja.

Modri valovi sinje Adrije obdani so s tem mrtvaškim poljem propalega gozdarstva. — Na oddaljenem nebu zapazi se črtasto siva proga, ta kmalu prouzroči silni piš in ta piš imenujemo burjo. Prosto buči po notranji deželi, nič se njeni silni moči ne more v bran staviti.

H kranjski deželi pripada lep kos opustošenega sveta, zgodovina nas uči, da so tukaj pred več stoletji

mogočni gozdi se razprostirali. Pa pustimo preteklost, ker nam nič ne koristi in poglejmo rajši v prihodnost.

Kranjska dežela ima dve nalogi izpolniti. Prva je premagovati one težave, katere so zaradi opustošenja gozdov na Krasu, tamošnjemu ljudstvu, deželi in državi nastale. Druga naloga dežele naše je pa, pot gladiti takim naredbam, katere so v stanu napredujoče zlo omejiti, ali popolnem vstaviti.

Zaklad kranjske dežele na jugo-vzhodu je še gozd, kateri moč razburjenih viharjev kroti.

Kakor mož poleg moza stojé drevesa, brani se vsako posebej in vsa skupaj razgrajočim vetrovom. Čeravno so se že nekatera zbog sive starosti nagnila k tlam, vendar uspešno vstrajajo in se z mlajšimi vred pogumno borijo proti silnim vetrovom.

Še se mnogoštevilno nahajajo po najvišjih vrhovih in varujejo kmetovalca, da brez skrbi orje svoje polje.

Ko prestopiš prednje straže te armade, znajdeš se na Notranjskem.

Kdo dvomi še nad koristjo dobro zaraščenih gozdov po gorah?

Jasno je torej, da ima kranjska dežela res dve nalogi izpolniti, prva je, da se obstoječi gozdi varujejo in druga, da se pred stoletji po tujih narodih storjeni grehi zopet poravnajo, to se pravi, Kras pogozdi.

Ako vprašamo, kaj je storila visoka vlada z ozirom na prvo nalogo, moramo odgovoriti, da je vstanovila državno gozdno ogledstvo za Kranjsko. V podporo političnim oblastim, gledé na izpeljavo gozdnega ogledstva nastavila je posebno tehnično izurjeno osobje, katero o izvedenih rečeh tem oblastim svetuje; zraven tega tudi gozdni tehniki ljudstvo v vseh gospodarskih strokah podučujejo in konečno gledajo na to, da se v gozdih, kateri so v posebnem varstvu, pravilno gospodarja.

Za Kranjsko nastavila je vlada zraven deželnega gozdnega nadzornika še štiri gozdne tehnike, kateri so v štirih političnih okrajih razpostavljeni. Tudi c. k. gospodarski vodje državnih gozdov so za nekatere okraje skrb gozdnih tehnikov prevzeli.

V podporo gozdnih tehnikov deluje 10 gozdnih oglednikov (Forstwerte).

Okrajna gozdna nadzorstva so toraj na Kranjskem:

1. Ljubljana z okolico, kamor pripada politični okraj Kranj.
2. Radoljica;
3. Litija, kamor spadata politična okraja Kamnik in Krško. Sodnijski okraj Kostanjevica ostane v delokrogu politične oblasti v Krškem;
4. Novomesto z okrajnimi glavarstvi Novomesto, Črnomelj in Kočevje.
5. Postojina z okrajnimi glavarstvi Postojina in Logatec. Sodnijski okraj Idrija nadzorujeta tamošnja c. k. gozdna tehnika državnih gozdov.

Ljubljanski gozdni nadzorovalni okraj ima 20% skupne gozdne obsege in ga nadzoruje en politični gozdni tehnik, radoljski pa le 11% in ga nadzoruje tehnik državnih gozdov.

Litijski gozdni nadzorovalni okraj obsega 21% in novomeški 23%, skupne gozdne mere. Vsaki teh okrajev bode po enem političnem gozdnem tehniku nadzoran. Kostanjeviški okraj pa, ki ima le 7% skupne gozdne obsege nadzoroval bode tehnik državnih gozdov.

Postojnski nadzorovalni okraj, kateri ima 13% skupne gozdne obsege nadzoruje en politični gozdni tehnik, Idrijo z 2–3% skupnega gozdnega površja pa, kakor je bilo uže rečeno ondodna gozdna tehnika državnih gozdov.

Na ta način se bode skrbelo za obstanek in razvoj obstoječih gozdov; spregovoriti pa nam je še o drugi nalogi kranjske dežele — o pogozdovanju Krasa.

Leta 1874. pričeli so za poskušnjo Kras pogozdovati. Po eni strani delale so se zapreke zaradi lastnine zemlje, po drugi pa nepovoljni tehnični položaj. Veliko se je vgibalo in poslušalo in še le skušnje premagale so velikanske zapreke.

Vlada je posebno pazljivo gledala na to delovanje in je vsako leto podarila več nagrad v denarjih, pa tudi skrbela, da se je nastavljen en gozdni tehnik v Postojini.

Od onega časa, ko se je nastavljen gozdni tehnik v Postojini, pričelo se je novo življenje pri pogozdovanju Krasa, zagadel hočemo to vladno naredbo bolj natančno ogledati.

Živa resnica je, da se oni kraji, kateri so bolj v zavetju z boljšim uspehom in ceneje pogozdujejo. Zato so skušeni zvedenci nasvetovali, da so se pričeli prostori v zavetju pogozdovati. Mogli so potem kazati na vsepe in s tem veselje do pogozdovanja buditi.

V tem slučaju treba je pa s tehničnimi faktorji, kakor s splošno koristjo računati. Tedaj se mora z raven pravnih tudi na lastninske razmere posestev ozir jemati, preden se more glavno vprašanje rešiti.

Koliko vpliva tukaj vlada, razvidno je iz postave za pogozdovanje Krasa za Trst in okolico.

Pri določbi sveta za pogozdovanje naj se gleda na to, da se gorski vrhovi in njih rebra prvo pogozdijo. Ako je kak svet za polje boljši, naj se ne pogozduje, vendar se mora gledati, da se namen doseže. (Dalje prih.)

Družbeni novičar.

Seja glavnega odbora c. k. kmetijske družbe

dné 8. junija 1884.

Seji predseduje g. Karol baron Wurzbach-Tannenberg. Navzoči: g. podpredsednik Seunig, tajnik Pirc in odborniki gg. Brus, Jerič, Kastelic, Murnik, Neweklovsky, dr. Poklukar, Robič, Souvan in Witschl.

Glavni odbor vzame na znanje poročilo preglednikov družbenih računov gg. Ferd. Souvana in Kar. Zagarja ter se jim izreče v imenu družbe zahvala za njih delo in trud. Družbenemu denarničarju in računovodji g. Brusu izreče glavni odbor ravno tako svoje priznanje.

Tajnik Pirc poroča o podeljenih subvencijah c. k. ministerstva za kmetijstvo, kar se na znanje vzame. Subvencije so sledeče:

1. Za dolensko pokrajinsko razstavo na Krškem. Svota določila se bode še le na podlagi predloženih načrtov.

2. Za napravo in premiranje sadnih sušilnic 400 goldinarjev.

3. Za nakup lanenega semena 300 gold.

4. Za povzdigo sadjereje 200 gold.

5. Za živinorejo 2000 gold.

6. Za ovčjerejo 300 gold.

7. Za čebelarstvo društvo 150 gold.

Prošnjo c. k. kmetijske družbe za subvencijo gospodarjem, kateri napravijo umna gnojišča, za nakup Zugmajerjevih plugov in čistega detelnega semena je ministerstvo odbilo.

Predsednik avstrijskega sadjerejskega društva grof Attems v Gradci poroča družbi, da osnuje za letošnjo jesen tečaj, v kojem se bode podučevalo o porabi sadja, posebno pa o racijonelnem sušenju. Ravno ta gospod ponuja družbi Reynoldovo sadno sušilnico za polovico fabriške cene. Glavni odbor naroči tajniku potrebno poizvediti ter o tem v prihodnji seji glavnega odbora poročati.

Tajnik Pirc poroča o potrebi preustrojitve gospodarjenja na družbenem vrtu ter predloži po njemu sestavljeni nov načrt za gospodarjenje. Glavni odbor pritrdi nazorom poročevalca ter mu naloži izdelati natančni načrt ter o svojem času sklicati odbor, koji se ima v potrebnih sredstvih posvetovati.

Knjižica „Mlekarstvo“ je natisnena; glavni odbor naroča tajništvu, da predloži zaradi subvencije en iztis knjižice in račun o stroških c. kr. ministerstvu za poljedelstvo. Ukrene se „Kmetovalcu“ knjižico kot prilogo dodati, ostale iztise pa po 10 kr. prodajati.

Glavni odbor sklene pristopiti kot član k društvu „Kosmos“ na Dunaji; plača se enkrat za vselej 10 gld.

To društvo ima namen, podpirati nesrečene po elementarnih dogodkih, kakor po povodnjih, toči itd.

O priliki slavnosti odkritja spominske plošče slovenskega pisatelja in zasluženega kmetovalca Matije Vrtovca v Št. Vidu nad Vipavo, prosila je kmetijska družba gospoda grofa Lanthieri-ja, da jo blagovoli zastopati pri slavnosti.

C. kr. vlada za Kranjsko naznanja, da bode 11. dne t. m. zborovala anketa zaradi posvetovanja o postavi za pogozdovanje Krasa ter vabi društvo, da tudi ona odpošlje tri zastopnike. Glavni odbor voli zastopnikom družbe gg. Seuniga, Robiča in Pirca.

Gospodu vodji R. Dolencu se naroča, da na podlagi sklepa občnega zbora od 21. novembra 1883. leta blagovoli potrebno poskrbeti zaradi sostave uzornega pluga za težke zemlje vipavske doline in methškega okraja.

Na novo v družbo kot djanskega uda se sprejme gosp. Viljem Rohrmann, adjunkt na drž. vino- in sadjerejski šoli na Slapu.

Tržne cene.

V Kranji, 9. junija 1884.

Na današnji trg je došlo 51 glav goveje živine in 65 prešičev.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	8	12	Ajda, hektol.	6	18
Rež,	6	17	Slama, 100 kil	2	—
Oves	3	25	Seno, „ „	2	60
Tursica	6	50	Špeh, fr. kila	—	64
Ječmen	5	52	Živi prešiči, kila	—	—

Rudolfovo, 9. junija 1884.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	8	13	Ajda, hektol.	6	51
Rež,	5	86	Slama, 100 kil	—	—
Oves,	3	9	Seno, „ „	—	—
Tursica,	5	86	Špeh, fr. kila	—	80
Ječmen,	5	86	Prešiči, kila	—	—